अपादं पदसंतानं गद्यं तत्तु त्रिधा मतं ।
वृत्तकोत्कलिकाप्रायवृत्तगंधिप्रभेदतः ॥२॥
अकठोराक्षरं स्वल्पसमासं वृत्तकं मतं ।
तद्धि वैदर्भरीतिस्थं[1] गद्यं हृद्यतरं भवेत् ॥३॥
भवेत्तूत्कलिकाप्रायं समासाढ्यं दृढाक्षरं ।
वृत्तैकदेशसंबंधाद्वृत्तगंधि पुनः स्मृतं ॥४॥

वृत्तकं । यथा ॥ स हि त्रयाणामेव जगतां गतिः परमः पुरुषः पुरुषोत्तमो दृप्तदानवभरेण भंगुरांगामवनिमवलोक्य करुणार्द्रहृदयस्तस्या भारमवतारयितुं रामकृष्णस्वरूपेणांशतो यदुवंशेऽवततार यस्तु प्रसंगेनापि स्मृतो वा गृहीतनामा पुंसां संसारपारमवलोकयति ॥

उत्कलिकाप्रायं । यथा ॥ प्रणिपातप्रवण सप्रधानाशेषसुरासुरादिवृंदसौंदर्यप्रकटकिरीटकोटिनिविष्टस्पष्टमणिमयूखछटाछुरितचरणनखचक्रविक्रमोद्दामवामपादांगुष्ठनखशिखरखंडितब्रह्मांडविवरनिःसरच्छरदमृतकरप्रकरभास्वरसुरवाहिनीप्रवाहपवित्रीकृतपिष्टपवित्रित कैटभारे क्रूरतरसंसारसागरनानाप्रकारावर्तनिवर्तमानविग्रहं मामनुगृहाण ॥

वृत्तगंधि । यथा ॥ जय जय जय जनार्दन सुकृतिमनस्तडागविकस्वरचरणपद्म पद्मपत्रनयन पद्मिनीविनोदराजहंसाभभास्वरयशःपटलपरिपूरितभुवनकुहर हरकमलासनादिवृंदारकवृंदवंदनीयपादारविंदद्वंद्व द्वंद्वनिर्मुक्तयोगींद्रहृदयमंदिराविष्कृतनिरंजनज्योतिःस्वरूप नीरदरूप विरूप अनाथनाथ जगन्नाथ मामनवधिभवदुःखव्याकुलं रक्ष रक्ष रक्ष ॥

In marginibus scholia adscripta sunt.

Haec voluminis pars exeunte seculo superiore nitide exarata est. (Wilson 349[c].)

469.

Foll. 72–93. A. Foll. 82–93. *Idem liber.* (B.) B. Foliis 72–81. scholia continentur. Utraque pars e superiore exemplari transscripta est. (Wilson 225[d].)

470.

Foll. 80–86. (linn. 8.) *Śrutabodhas,* cognitio audiendo obtinenda, libellus *Kálidásae* cuidam tributus. Auctor metra Sanskritica maxime usitata distichis 41. ita descripsit, ut, quo more Terentianus Maurus metra Latina exposuit, regulae ipsae metrorum specimina sint. Libellus, exilis et jejunus, et scholiastam (Harshakírtim), quodque compendiis contingere solet, editores plurimos invenit.

Haec voluminis pars a Sadáśiva, Pítámbarae filio, Prayágae in usum Vyájabhánujitis anno 1692 exarata est. (Walker 192[c].)

[1] Schol. bahusamásaghaṭitam.

K. ARS SYMPHONIACA (SANGITA).

471.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 67. Long. 12½. Lat. 4½. Linn. 10.

Hoc codice *Sangítaratnákarae,* a *Śárngadeva,* Soṭhalae filio, Bháskarae nepote (?), scripti, libri I. II. IV. continentur.

A. Foll. 30–50. I. *Svaragatádhyáya,* de sonis musicis. Prooemio auctor et majores suos (वंशः श्रीमत्काश्मीरसंभवः । ऋषेर्वृषगणाज्जातः) et *Singhaṇadevam* regem celebrat, et satis multos artis musicae scriptores, partim fictos, partim veros enumerat. Horum in numero Abhinavaguptam[2], Kírtidharam, Kohalam, Someśvaram enodavi. Finis hujus libri desideratur.

B. Foll. 1–29. II. *Rágavivekádhyáya,* de modis musicis.

C. Foll. 51–67. IV. *Prabandhádhyáya,* de compositionibus musicis.

Codex anno 1825 parum accurate exaratus est. (Mill 49.)

472.

Foliis 126–147. (linn. 8.) *Śárngadevae Prabandhádhyáyas* continetur. Incipit: रंजकः स्वरसंदर्भो (°sandarbho) गीतमित्यभिधीयते । गांधर्वं गानमित्यस्य भेदद्वयमुदीरितं ॥१॥ अनादिसंप्रदायं यद्गांधर्वैः संप्रयुज्यते । नियतं श्रेयसो हेतुस्तद्गांधर्वं जगुर्बुधाः ॥ यत्तु वागोमकारेण (वाग्गेय°) रचितं लक्षणान्वितं । देशीरागादिषु प्रोक्तं तद्गानं जनरंजनं (°ranjanam) etc.

Haec voluminis pars post annum 1830 exarata est. (Mill 47[c].)

473.

Foll. 30–43. *Táládhyáyae,* qui sextus est *Sangítaratnákarae* liber, de tactu musico agens, fragmentum.

Haec folia post annum 1830 exarata sunt. (Mill 48[c].)

474.

Opera duo. Lit. Devan. Charta Europ. Foll. 74. Long. 11. Lat. 9.

Foll. 1–47. (linn. 21.) *Nṛittádhyáyas,* septimus *Sangítaratnákarae* liber, quo *Śárngadeva* artis orchesticae praecepta distichis 1676. tradidit. Initium conjecturis

[2] Hunc auctorem etiam in Nṛittádhyáya laudat.